

Baksa Bernadett

Magánhangzó-tangó

Ledér mesém

Menyhért szerény, kemény legény,
egy mént lesvén hetykén henyél.
Teréz ledér fehércseléd,
kecskét fejjén felé se néz.

Menyhért egén felkél egy fény:
„Cseléd mezét letéphetném.
Kertjét-sejtjét, nyelvét-selymét,
kegyét-eszét megéhezém.”
Derék legény elmégy, nem fél,
letérdelvén ekképp regél:
„Te szép Teréz, serény te lény,
megkérlek én, legyél enyém!
Egy éj felén megérezném
lényed, gyengéden vétkezzvén.
Elmém elég sekély, ez tény,
mellém megtérve kéjt remélj!
Merész fecském legyél nékem,
ez év delén vétkezz vélem!
Nem kérkedék, szekér s fedél
lesz, s még elég kenyér 's ne félj!
Meg prém, tehén, remény-regény,
meggylé, lepény, egy gép, egy kép...
Ne késs, emészt e kél, e vég,
e mézes kézre éhezés!”

Teréz kevély fehércseléd,
szemén egy fény mesét zenél.
Fejét szegé, kedvét lelé,
e rét setét felére tér.
Megérkezzvén eszét veszté,
kevés mezét le 's veszé,
bevégezvén Menyhért hegyén,
véget ér e ledér mesém.